תשבץ העולם הזה 2163

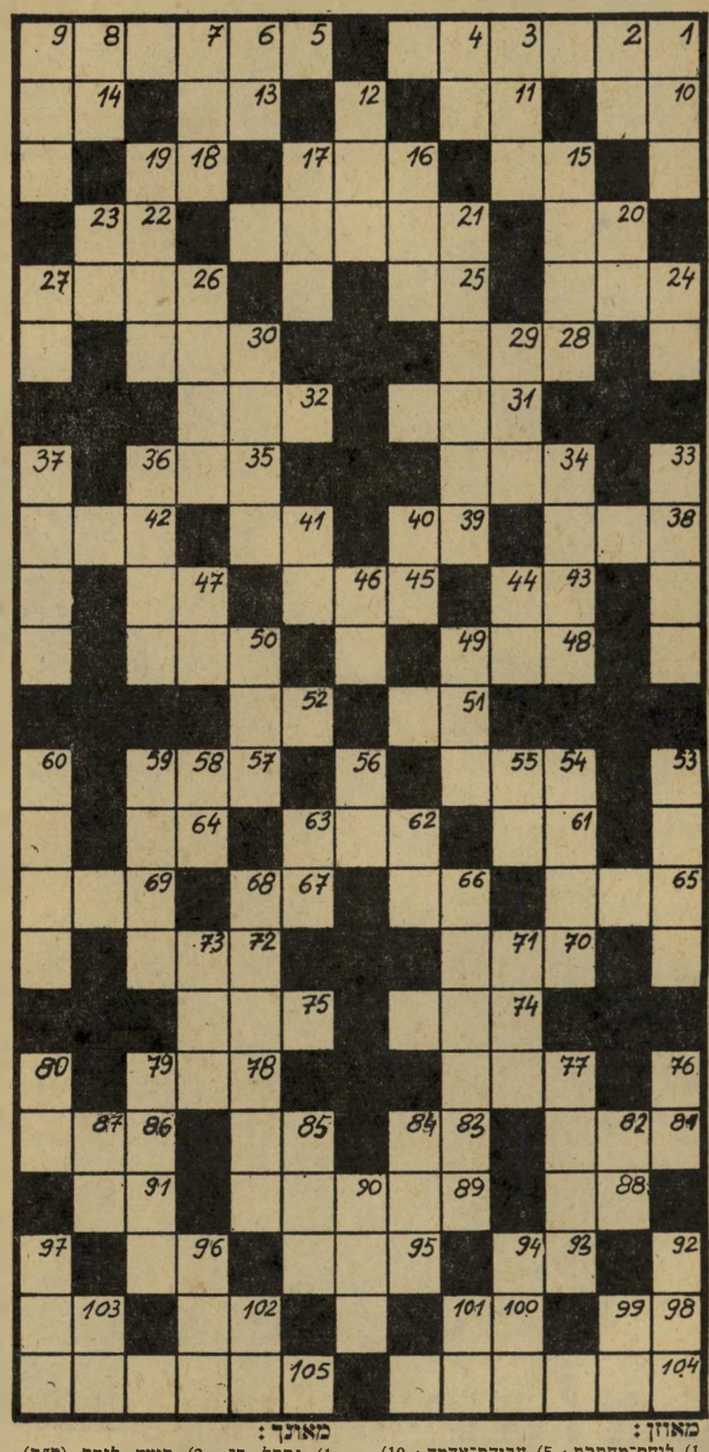

מאוזן:

1) לוחם־מחתרת; 5) עבודת־אדמה; 10) תנועת־מים בים; 11) שמא; 13) שרוי ב־; 14) תענית; 15) ישן; 15) יחידה בסולם הצלילים; 16) כיצד; 18) חי ימי; 20) בהשאלה: פתי; 21) צרור שיבולים; 22) מושת על כל אזרח; 24) בארמית: שניים; 25) בתוכה; 26) שאינו מאמין; 28) איוושת הגלים; 30) רינה; 31) מסטינג; 32) אבן־חן; 34) מבהמות העבודה; 35) מחל על זכותך! 38) עייף; 39) ענף צעיר; 41) בורמים; 42) אולם; 43) קריאת־צער; 45) יחידת זמן קטנה; 47) מינחה; 48) בא בטענות; 50) מבהמות הבית; 51) הזכר של 50 מאוזן; 52) מילת־יחס נפוצה; 54) סלוגות־שדה (ר"ת); 57) רצון עז; 61) נצח; 62) יישוב בארץ; 64) סופר צרפתי נודע (ש"ם); 65) מלחין צרפתי; 66) קוסם; 67)) רומס בעקבו; 69) נציגות נבחרת; 70) מישני לעיקר; 72) מישחק־ילדים נפוץ; 74) עליך להשתעשע! 75) תיכלה; 77) ברור בהחלט; 78) חלק ב־ארוחה; 81) מול; 83) דגל; 85) כיוון ש־; 86) נבער מדעת; 88) ארמדה; 89) מלחין ישראלי (ש"מ); 91) נרו יאיר (ר"ת); 93) בגד־שרד; 95) חבל תעשייתי בגרמניה; 96) במקום הזה; 98) למעלה; 100) מן ההורים; 102) הוראה מפורשת; 103) שייך ל־; 104) רעיונות; 105) ליטראטורי.

מאוזך:

1) נתקל ב־; 2) רוצה לומר (ר"ת); 3) נמל עתיק בארץ; 4) מפרנס; 6) סוף; 7) מאותיות הא"ב העיברי; 8) קידומת הולנדית; 9) משקה דבש; 12) גהרה גדולה; 15) תדיר; 16) הללו; 17) מילת־שאלה לכמות; 19) בהשאלה: מחוסל; 20) מסייר; 21) אביו של נדב; 23) אספוזה; 24) אסם כוחו; 26) מיספר; 27) מזמר; 29) יישוב חקלאי; 30) חרק טורדני; 33) פואזיה; 34) פתוח לרווחה; 36) התרבות; 37) הסכם; 40) אם־הפנינה; 41) עליך לגעת! 44) יתן כתף; 46) מיכסה הבית; 47) מיניסטר; 49) נשמה יתירה; 50) מקום להיכנס בו; 53) עליך לישון! 54) קטן מאד; 55) סופו של דוד; 56) אילן; 58) שנולד טרם זמנו; 59) הורו; 60) אחות האם או האב; 62) פרוסה; 63) עכוז (הפוך); 66) קומפוזיטורית; 68) מנכ"ל מישרד־האוצר (ש"מ); 71) משמעות; 73) יחידה בכרם; 76) לאן? 77) סיפורי־מעשיות; 79) עץ שחור חזק; 80) אדון; 82) רשף; 84) חשב; 85) תנור; 87) תל־חורבות. 90) הגיורת המפורסמת ביותר; 92) לפני זמן רב; 94) כאב; 96) מזל; 97) מכשיר; 99) רטוב במיקצת; 101) בתוכו; 102) מרחץ במים; 103) מטיל מס.

מכתבים

(המשך מעמוד 6)

לדעתה שוללים את קיום המדינה, מדוע שלא תוציא צווי־ריתוק גם לאברכי נטורי־קרתא, השוללים את קיום המדינה לא פחות מאותם סטודנטים ערבים? אבל מכיוון שהם יהודים מותר להם לשלול בשם הדת את קיום המדינה ואף לקבל תמיכה ממישרד־החינוך לישיבותיהם.

צבי ישורון, ירושלים

● ● ●

פירור שרוף

ברצוני להתייחס לכתבה על מושב אמירים (העולם הזה 2157).

הגני מתפלאת שעיתון החושב את עצמו מעורה בחיי הארץ ובחברתה יכול להתעלם משתי עובדות:

(1) בעולם כולו נערך מאבק בין כוחות פוזיטיביים לבין הכוחות הנגטיביים. כל אחד מאיתנו, במעשיו, נמנה על זרם זה או אחר. כמובן, ככל שיש יותר כוחות פוזיטיביים, יגדלו סיכויי הניצחון של הצדק, היושר והאור הטוב.

שטהל

(2) ידוע בתורת היוגה שהטוב, בהיותו בטיבעו עדין יותר, הוא חלש יותר, לכן איטי יותר. הרע תקיף יותר בהתאם לטיבעו, לכן גס, חזק ומהיר יותר.

מה שנעשה בכתבה זו עזר לכוחות הנגטיביים. בלי לבדוק (בנהוג על פי תורתנו) ממספר מקורות, אתם מביאים „עובדות" שבחלקם לגמרי לא נכונות או שהן באיזו שהיא צורה מסולפות. הציבור מכיר אותי על פי מאמרים רבים שהופיעו בידיעות אחרונות, במעריב, בלאשה, ובהארץ, בנוסף לספרי שיצא בשתי מהדורות, וחוברות כפתור ופרח היום, גם כן בשתי מהדורות כל אחת. האם הפירור השרוף שהגשתם לציבור יכול לשנות לציבור אותי? זה מרצה אני בקבוצות ובקיבוצים, כמו כן לפני יחידות צבא המזמינות אותי. האם נתתם דעתכם על משמעות המושג „חזון"? אין כוח כה פוזיטיבי או נגטיבי שיכול להסתיר את העובדה הזאת, שיש לי חזון ושליחות וזה ברור לא רק לי.

בברכת הבריאות,

יהודית שטהל, אמירים

● ● ●

הפיל של לפיד

כקורא מושבע של העולם הזה, נדהמתי לקרוא את כתבת ההלל והשבח שהקדשתם ליוסף („טומי") לפיד, העומד להתמנות כמנכ"ל רשות־השידור („מנכ"ל או קומיסאר?", העולם הזה 2162). כל מי שקורא עיתונים ורואה מאזין לרדיו מודע לדיעותיו הריאקציוניות של מר לפיד, המייצג את הלאומנות הישראלית צרת־האופקים. יחסו למיעוט הערבי החי בתוכנו ובעיקר תמיכתו הנלהבת בהגבלת חופש הביטוי הן מן המפורסמות. כיצד ייתכן שדווקא עיתון כמו העולם הזה יברך על מינויו של איש בעל דיעות כאלה למנכ"ל רשות־השידור? זה לא לפיד — זה פיל*.

לפיד

נ. נשר, ירושלים

● כתבת העולם הזה על לפיד הציגה את המועמד למנכ"ל רשות־השידור על פי כללי הדיווח העיתונאי, מבלי לנקוט עמדה בעד המינוי או נגדו. בוודאי שלא ברכה עליו.

די לקרוא את הסאטירות השבועיות שמפרסם טומי לפיד במעריב מדי ערב שבת, כדי לנחש מה תהיה רמת אמצעי־התיקשורת המשודרים כאשר יתמנה לפיד למנכ"ל רשות־השידור. דומני שהוא יהיה הרבה יותר גרוע מקומיסאר של ממשלת הלכוד.

הוא יהיה קומי־שר.

נתן אבני, תל־אביב

● ● ●

חבל שלא שיבחתם הרבה יותר את טומי לפיד לקראת מינויו כמנכ"ל רשות־השידור. אילו הייתם עושים זאת, היה בכך אולי משום סיכוי להכשיל את מועמדותו.

רינה זהבי, גיבעתיים

● ● ●

הכתבה על יוסף לפיד היתה שערוריה. מה קרה לכם? איבדתם את הביצים?

שימעון כהן, באר־שבע

● ● ●

...תתקנו אותי אם אני טועה: האם לא היה זה אותו יוסף לפיד שהישווה בשעתו את הפועלים השובתים בנמל אשדוד לחבלי אל־פתח?

ניר שקד, תל־אביב

● ● ●

העובדים וחופש ברשות־השידור

עובדים — מורשים לעשות כל דבר שסוכם איתם מראש, בצורה שבה סוכם הדבר, תוך מתן תשומת־לב מיוחדת לרגישויות הציבור וארון קודשיו. ניקח לדוגמה עורך־תוכניות ברדיו, שהוגדר כבעל מגאזין שבועי לענייני רפואה. הגישה השידורית הקיימת היום בארץ, ואולי גם בעוד כמה מקומות (סימפאטיים יותר — סימפאטיים פחות), גורסת כי על אדם זה להביא דיווחים עדכניים בנושא המתרחש בתחום הרפואה, במובן המקובל בחברתנו, אור לשנת 1979. נניח שבמהלך עבודתו הגיע אותו עורך־תוכניות למסקנה, שבכוחה של רפואת המחטים הסינית להאריך את החיים של יותר אנשים. האם יוכל „לנצל" את שעת השידור השבועית שלו כדי לעשות נפשות לרפואת המחטים? או שמא יש בכך „שימוש לא דמוקראטי בכלי־תיקשורת ציבורי"?

יכול לבוא אותו עורך מגאזין רפואי רדיופוני ולומר לעצמו: „אני את שלי עשיתי — עלי לדווח גם על השיטות שיסודן בשקר בעיני, משום שהן קיימות." אבל אז הוא עשוי גם להגיע למסקנה, שתפקידו לא חייב להצטמצם אלא במידת התרומה שהוא יכול להביא לאותה חברה שבה הוא חי, בסעם היחידה שבה הוא חי.

תרומה? — מה זה? איך מישהו יכול בכלל לתרום משהו — אלא אם כן הוא נבחר בבחירות דמוקראטיות, כדת וכדין. רק דמויות חינוכיות כמו פרופסורים רום או ידין אמורים „לתרום". מה זה פה? עוד מעט כל עורך תוכניות יוכל „לתרום" כאות נפשו? לאן נגיע? וכאן בדיוק נכנס סיפורן של פילוסופיות שידוריות מעניינות מאד, שעוזרות לעורך העובד בניגוד למצפונו לתרץ לעצמו למה אין הוא עושה פירסומת ומרחיב את אחיזתם האינטלקטואלית של רעיונות שהוא מאמין בהם. („ואם הוא מאמין ברצח?" — יש־אלו כאן בוודאי החכמים שבין הקוראים.)

פקידי־מינהל — שורה ארוכה של אנשים שוויתרו על פרודוקטיביות מפורשת ומוכנים להסתפק בתחליפים סוג ב'. אנשי השורה כפופים איש כלפי הממונה עליו, או כלפי הממונה על הממונה עליו, או כלפי הממונה על הממונה על הממונה עליו, וכך הלאה. כל אלה יחד כפופים, על פי חוק רשות־השידור, לחבורה של אנשים חסרי־תרבות המשמשים בתפקיד שוטרי־תרבות. שכן טובתו של הציבור ידועה להם יותר מכפי שהיא ידועה לציבור עצמו.

מתווכים — (ועד, איגוד־מקצועי) — אנשים שישיגו לך יותר כסף בלי שהמונח יוזכר, ולו פעם אחת, במהלך דבריהם. אנשים שבדרך כלל סבורים, שהדרך ממעמד של עובד למעמד של מקבל־החלטות עובדת בגופי התיווך.

חופש — אין.

דודו וייזר, תל־אביב

* פיד — פגע, אסון, צרה.